

Fontcalent, el dia dels ultres

És el dia de la patrona. Avui cafè i puro per als interns. A la presó provincial d'Alacant, al peu de la serra de Fontcalent i en el pla de la Vallonga, se celebra, com cada 24 de setembre i com en cada centre penitenciari, el dia que la tradició carcerària marca com a especial i festiu.

Hi són presents el president de la Comissió d'Assistència Social Penitenciària i diputat provincial, **Manuel Reyes Guerrero**; la regidora de Benestar Social de l'ajuntament alacantí, **Pilar Castillo Espadas**; el mateix director en funcions de la presó, **Gabriel Bienzobas**, com també el del psiquiàtric penitenciari, el delegat provincial del Ministeri de Cultura, el comissari en cap de la policia nacional i un capità de la guàrdia civil.

Juntament amb ells hi ha, també, **Angeles Cáceres**, corresponsal de la revista *Interviu*, un reporter gràfic del setmanari *El caso* i un membre del Sindicat Democràtic de Presons —SDP— que ha vingut amb la intenció d'organitzar alguns afiliats en una presó on mana el Sindicat Professional de Funcionaris —SPF—. A més d'uns vint funcionaris que, com els anteriors, han estat invitats aquell dia, dimecres, a «participar en la festa i degustar un vi».

Charly en acció

Un dels grups formats al voltant de la festa és a la cafeteria. Parlen cordialment i amb distensió **Azorín**, el cap de serveis, el diputat **Reyes** i el director **Bienzobas**. Eren ja més de dos quarts de tres i algunes de les autoritats havien abandonat l'acte. És aleshores que

Gabriel Bienzobas, el director, també va rebre.

Una regidora, una periodista, el director de la presó i el del psiquiàtric foren, el dia de la Mercè i a la presó de Fontcalent, víctimes de greus insults. Un corresponsal gràfic i un dirigent sindical resultaren ferits. Agressions realitzades per funcionaris ultres.

Joan Pomares

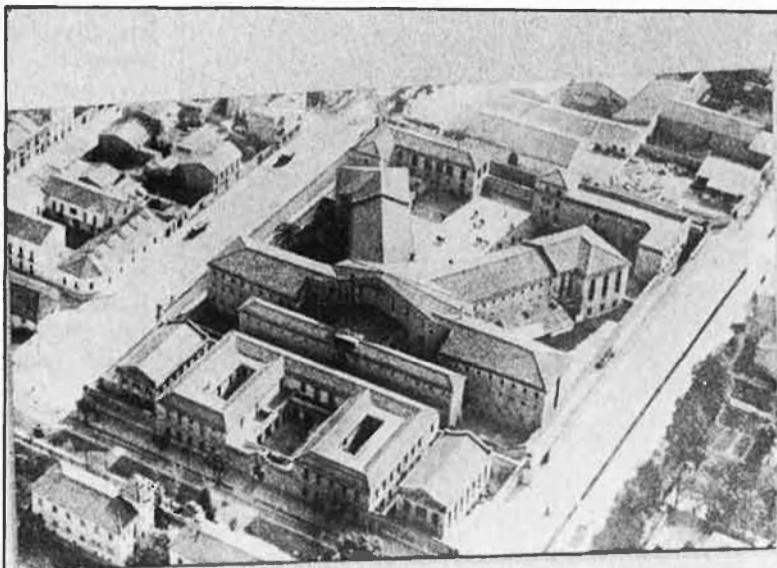
Charly —funcionari de la presó— s'acosta a la petita reunió i, dirigint-se a la periodista, que també en forma part, comença a insultar-la: «Grossejament, provocant-me. Que si el que jo anava a fer allí era a fer-ho amb els presos, amb els malalts; que en els temps del «tio Paco» això no hauria passat... De sobte —recorda **Angeles**— trau un clauer amb el jou i les fletxes falangistes i la *rojigualda* franquista i me'l passa pels nassos alhora que, agafant-me per la brusa, em crida: 'Ara besaràs açò si ets espanyola'. Jo, clar —continua— com ja el

coneixia i sabia de les seues tendències ultradretanes, li vaig dir violentament que es deixàs estar de conyes i que no em molestés. Fins que ell va exclamar: 'Estic fart dels periodistes rojos'».

Però la cosa no quedà en això. «Perquè una mica més tard, Charly, el gran estat d'embriaguesa del qual era evident, va tornar a aparèixer fet un energumen, agredint verbalment el director —«Quan tu mamaves, jo ja anava de blau», referint-se a l'uniforme— i dient que això de la reinserció és una mentida, que tots els que ixen tornen i que els presos són fem».

El director del centre intenta, pausadament i amb fermesa, calmar i aturar el dur setge verbal. Però Charly arremet ara contra **Pilar Castillo**, la regidora, que feia una estona que havia abandonat la presó. Contra la seua afiliació socialista i contra la seua obesitat: «La filla de puta aquesta de la roja culona». Els exabruptes, en el mateix to de fúria, continuen, fet que diversos testimonis confirmen.

Els funcionaris que

són amb Charly acaben llançant-lo a les fresques aigües de la piscina, en un intent d'apaivagar la gran tensió i de difuminar els fets. L'ultra ja ha estat submergit, però el grup de funcionaris dretans, beguts i violents, continuen la batalla iniciada pel falangista. I així, a la mateixa piscina on minuts abans havien caigut diversos funcionaris vestits, cau també, contra la seua voluntat, el corresponsal gràfic d'*El Caso* —un professional ja major—. És llançat amb tant de salvatgisme i mala fortuna que es trenca una cama i toca amb el cap el fons. Com a conseqüència, han d'assistir-lo en la infermeria del psiquiàtric contigu a la presó.

Els incidents van a més. Calia també donar una lliçó al sindicalista de l'SPD, que volia introduir les seues sigles entre els funcionaris democràtics. I és un més entre els que són llançats a la piscina amb roba, rellotge, ulleres i tot —al fotògraf d'*El Caso* inclús intenten tirar-li les càmares. Uns quants punts de sutura per al membre de l'SPD n'és el resultat.

«Perquè el van bastonejar i el van tirar a la piscina», segons les informacions recollides per la regidora **Pilar Castillo**.

Les escenes de la Mercè foren, en resum, «un espectacle denigrant i vergonyós», o així es com ho qualifica **Angeles Cáceres**.

Alguna cosa més que un simple avalot. Un quadre «molt greu, lamentable i imperdonable», tal com ha assenyalat el director, **Gabriel Bienzobas**.

Ara l'SDP —l'acte sindical del qual quedà determinantment frustrat— ha presentat denúncia contra **José Maria Arpón**, president de l'SPF —«un home sec» i, segons molts, «desagradable», «d'idees molt de dretes»—, el qual també es dedicava a tirar gent a la piscina i que, a parer de l'SDP, hauria estat instigador i col·laborador d'aquests esdeveniments.

Massa implicats

Carlos Salinas, actual funcionari del psiquiàtric parlava en una recent entrevista a un setmanari espanyol so-

bre la seua petita relació en la presó de Burgos amb el que fou membre d'ETA, afusellat per Franco aquell 27 de setembre, **Angel Otaegui**. L'entrevista no va agradar a Charly ni al seu grup —«sempre recorreu als llepaculs»— i l'acte de la Mercè podria haver estat per a ell —ells— el moment oportú per dur a cap la seua petita venjança ultra contra la periodista-entrevistadora i contra els presents.

Charly, de nom **Juan**, quasi 40 anys i militant de caire feixista, amb carnet d'AP, segons diverses fonts consultades, «és un malalt», i «quasi sempre està borratxo». «És —opinen— el tí-

Són més que una minoria el clan dels funcionaris ultres.

pic carceller, no un funcionari. I ha estat reiteradament expedientat, amb suspensions de treball i sou». Però ell no està sol. Perquè forma part d'un ultradretà cor de funcionaris antidirector, antipresos i antidemocràcia. Tot i que, segons **Pilar Castillo**, «són una minoria, un grapat de funcionaris d'extrema dreta que no passen de la mitja dotzena».

Ella, tot i ser ja fora del recinte, fora de l'embarassosa hora dels insults, els va conèixer pels seus col·laboradors i per altres testimonis. «Insults que a mi em reboten —exclama— perquè que em diguen roja és un afa-

lac. Ara bé, també insultaven el meu partit. Jo —continua dient— no volia realitzar cap denúncia fora del marc administratiu —la regidora és també vice-presidenta de la Comissió d'Assistència Social d'Institucions Penitenciàries— però, en assabentar-me dels fets per la premsa, no ho he pogut obviar. I m'he vist obligada a fer-ho».

El passat dilluns 28 denunciava Juan «Charly» i ara ha enviat una carta al director general d'Institucions Penitenciàries —«a títol personal»— i continua pensant «en la possibilitat de querellar-me criminalment», afegeix. «En qualsevol cas —opina— no cal arribar a l'acomiadament. No hem d'oblidar que, més enllà de les seues idees, són pares de família. Però, el que és jo —proposa referint-se al clan ultra—, els separaria. Els disseminaria en punts molt diversos de l'estat. Encara que —recalca—, alguns d'aquests ultres haurien de sotmetre's a un tractament psiquiàtric».

«La policia nacional —relata **Gabriel Bienzobas**— no arribà a actuar, però sí que l'avisaren davant el greu to dels incidents. Encara no sabem si hi haurà cap expedient, però he posat tots els fets en coneixement de la Direcció General. Evidentment —afegeix—, tot el que ha passat era completament impensable.»

«No, jo no he recomanat res contra aquest funcionari», diu referint-se a Juan-Charly. «Crec que convé actuar a fons i seguir les diligències». «Ara, això sí —apunta—, amb rigidesa absoluta». «Implicats en total? «N'hi ha —contesta— uns quants funcionaris, perquè els incidents van tenir continuïtat i foren diversos els que intervingueren en cada cas. Però, pertanyents a aquesta presó, n'hi ha vora vint-i-cinc, els quals, d'una manera o altra, han participat en els incidents.

A més d'uns quants més del psiquiàtric.»

«El fet cert —conclou **Angeles**, que durant un any ha estat convivint intensament amb els funcionaris i els interns per ajudar-se en la preparació d'un llibre sobre la problemàtica de la presó—, és que he arribat a estar tancada amb violadors, amb psicòpates, amb homicides, i mai no m'havia vist en una situació semblant». EL TEMPS ja va denunciar irregularitats en la presó fa escasses setmanes, a les quals cal afegir ara aquests greus incidents. □